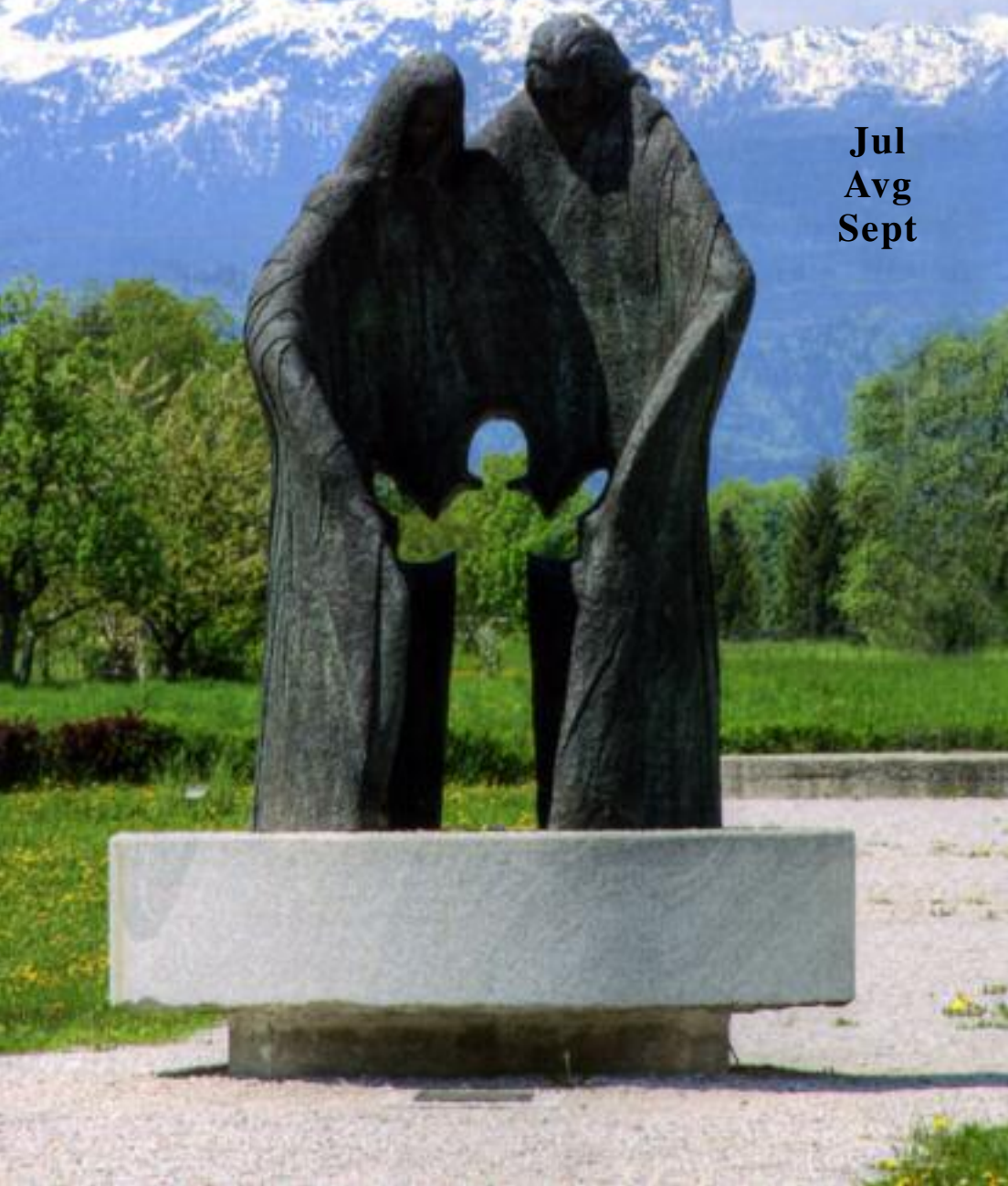

Božja beseda

Leto 2009 Letnik 60

Jul
Avg
Sept

The Word of God • Božja beseda

Slovenian Religious quarterly • July—August—September 2009

Trimesečnik izdajajo Slovenski misijonarji (Lazaristi) v Torontu

---

Uredništvo: 739 Brown's Line, Toronto, Ont., M8W 3V7, Canada

Glavni urednik: Toni Burja, C.M. - Tel.: (416) 255-2721

Uprava: 739 Brown's Line, Toronto, Canada M8W 3V7 • Tel.: (416) 255-2721

Odgovorni upravnik: Toni Burja, C.M.

Tisk: Golla Graphics Inc., Etobicoke, Ontario, Canada • Tel.: (416) 621-5945

Letna naročnina: \$28.00 • Posamezna številka: \$7.00

Poverjeniki:

- Oshawa: Ga. Justina Novak, 800 Wicklow Dr., Oshawa, Ont., L1H 2X4
Kitchener: G. Ivan Mihelič, 13 Westchester Dr., Kitchener, Ont., N2B 3T1
Sudbury: Ga. Francka Stopar, 26 Severn St., Sudbury, Ont., P3C 2Y7
Montreal: Rev. Franc Letonja, C.M., 3470 Blvd. St. Joseph, Montreal,
Que., H1X 1W6 - Tel.: 254-8286
Vancouver: Silva Plut, 7990 Shaughnessy Street, Vancouver, B.C., V6P 6J1
Telephone: 1 (604) 327-1825
Calgary: Mr. Franc Hajdinjak, 339 Templevale Pl. N.E., Calgary, Alta.,
T1Y 4V8
Cleveland: Župnija Marije Vnebovzete: G. Rudi Knez, 17826 Brian Ave.,
Cleveland, Ohio 44119, U.S.A.

New Copy?

ISBN 0406-9110

Slika na naslovnici: Kip Svete družine na Brezjah.

Iz koledarja

VODA, BOŽJI DAR

Velika vodna cev, ki je dovajala vodo vsej vasi, je počila. Ljudje so se ustrašili. Spregovoril je moder mož in dejal: "Bog dopusti take nezgode, da se spomnimo, kako velik božji dar je voda. Brez nje ne bi mogli živeti ne ljudje ne živali."

Zvezde, ki jih vidimo na nočnem nebu, so veliki svetovi, večji kot naša zemlja, svetlejši kot sonce. Zvezdoslovci že dolgo raziskujejo vesolje, da bi morda na kakem planetu odkrili življenje. Ko bi na luni našli vsaj mah, bi ta bil znamenje, da je nekje voda. Nič takega niso odkrili, ko so pred leti pristali na luni. Tam je puščava. Brez vode bi bila tudi naša Zemlja ena sama puščava.

Voda, dar Stvarnika

V prvi Mojzesovi knjigi beremo: "Bog je ustvaril nebo in zemljo; ta pa je bila pusta in prazna. Tema se je razprostirala nad globinami in duh Božji je vel nad vodami" (1 Mojz 1, 2). Bog je dal naši zemlji vodo. Le zakaj se je Bog zagledal prav v ta mali planet in mu dal, - česar toliko večjim in za naše oko lepšim zvezdam ni dal - vodo?

Naš planet naj bi postal domovina bitju, ki ga bo ustvaril po svoji podobi, mu dal razum in mu vdihnil numrljivega duha. Pred stvarjenjem sveta je Bog človeka ljubil. On naj gospoduje vsemu, kar živi in raste na zemlji.

Ko zjutraj vstanemo, se umijemo. In kolikokrat med dnevom uporabimo vodo za čiščenje telesa in urejanje okolice! Žejni smo. Voda žejo pogasi. Piti moramo, saj naše telo neprestano potrebuje določeno količino vode. Tako voda za nas skrbi, da preživimo.

Čutimo pa, da prvinam zemlje, kot so razni plini, ogenj in voda, človek ni neomejen gospodar. Zlasti to zaznamo ob izbruhih ognjenikov in ob požarih, poplavah in drugih vremenskih nesrečah. Voda nam prinaša rešenje, lahko pa človeka neusmiljeno udari - udari s smrtjo in vzame življenje. Res je Stvarnikov dar, a proti tej naravni sili smo često majhni in brez moči.

Voda, odrešilno znamenje

Sveto pismo pogosto govori o vodi in še pogosteje o njenem pomanjkanju - o puščavi. Božja beseda poudarja pomen vode ne le za to življenje, ampak tudi za večnost. Bog je vodo uporabil tudi za podeljevanje posebnih milosti, milosti odrešenja in večnega življenja.

V stari zavezi je prerok Izaija napovedal Odrešenikove studence in veličastno vzkliknil: "Z veseljem boste zajemali vodo iz Odrešenikovih studencev" (Iz 12, 3).

Gospod je rad govoril o 'živi vodi', povezani z večnim življenjem. Samarijanki je razodel: "Kdor bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje" (Jn 4, 14). V pogovoru z Nikodemom je Kristus povezal vodo s Svetim Duhom: "Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v božje kraljestvo" (Jn 3, 5). Voda je pri podelitvi zakramenta sv. krsta bistvenega pomena za delo Svetega Duha.

Spomin na krst najdemo predvsem pri velikonočnem bedenju - pri vigiliji - na veliko soboto. Tedaj mašnik blagoslovi vodo za krst.

Ne samo na veliko soboto, duhovnik lahko kadarkoli je potrebno, pripravi vodo in jo blagoslovi za uporabo pri blagoslavljanju oseb, hiš in najrazličnejših predmetov.

Blagoslov se uvršča med zakramentale. V bistvu je niz besed, s katerimi izrekamo božjo rešitev, varstvo ali pomoč.

Vodo uporablja duhovnik tudi pri maši in si pri darovanju z njo umije roke. Prošnjo in željo, da bi se Bogu bližali skesani in očiščeni, izraža tudi molitev, ki jo duhovnik tiho moli med umivanjem rok: "Izmij, Gospod, mojo krivdo in očisti me mojih grehov."

Pri pogrebih duhovnik pokropi pokojnika, krsto in grob. Pogrebni obred hoče s tem pokazati velikonočni značaj krščanske smrti: "Kakor namreč v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživiljeni" (1 Kor 15, 22).

Tone Zrnec CM

Ukrajinski lazarist Micola Dobra - nova maša, 5. julij 2009. Somašujeta tudi g. Tomaž Maverič in g. Roman Travar. (Foto: Tone Planinšek)

LETO DUHOVNIŠTVA

Glavni namen leta duhovništva je pospešiti teženje duhovnikov k duhovni popolnosti, od katere je odvisna rodovitnost njihove službe, obenem pa predstavlja priložnost za hvaležnost, ko je naš Gospod na veliki četrtek postavil službeno duhovništvo in ga neločljivo povezal s sveto evharistijo, ki je vrhunec in vir življenja celotne Cerkve. Papež želi, da bi v tem letu vsa Cerkev, še posebej mladi, znova postali občutljivi za lepoto in pomembnost duhovništva, o čemer priča tudi izbrano geslo: Kristusova zvestoba, duhovnikova zvestoba. Leto duhovništva je torej priložnost za teološko-duhovno poglobitev duhovništva in za poživitev pastoralnega poslanstva Cerkve. Oboje pa naj bi bilo rodovitno najprej za duhovnike same, ki bodo obnovili svojo identiteto, in posledično za poživiljeno misijonsko gorečnost Cerkve s posebnim poudarkom na pastoralni duhovnih poklicev.

Praznovanje leta duhovništva se je na praznik Srca Jezusovega (19. junija 2009) začelo z večernimi svetimi mašami škofov ordinarijev v stolnih cerkvah.

Prihodnje leto bo na praznik Srca Jezusovega (11. junija 2010) svetovni dan duhovnikov. V vseh stolnicah bo slovesno somaševanje vseh duhovnikov, ki se bodo v molitvi povezali s svetim očetom. Posebej katoliški mediji so povabljeni, da leto duhovništva javnosti

predstavijo verodostojno in celovito. Pri tem naj dejavno sodelujejo tudi ustanove, ki skrbijo za vzgojo duhovnikov, razna združenja in gibanja, katoliške šole, samostani in inštituti posvečenega življenja ter družbe apostolskega življenja. Papež duhovnike spodbuja k navzočnosti, razpoznavnosti in prepoznavnosti tako po verski presoji kot po osebnih krepostih in tudi po obleki predvsem v prostorih kulture in dobrotelčnosti, ki sta od vedno v srcu poslanstva Cerkve.

mshr. dr. Marjan Turnšek, murskosoboški škof

PAPEŽ JE SLOVESNO ZAČEL LETO DUHOVNIŠTVA

Papež je v nagovoru poudaril, da je poslanstvo duhovnika nepogrešljivo za Cerkev in svet, ki zahteva polno zvestobo Kristusu in nenehno združenje z Njim. To pa pomeni, da moramo neprestano težiti k svetosti po vzoru sv. Janeza Marije Vianneya, je dejal papež. Če je Jezus vsakega vernika povabil, naj ostane v njegovi ljubezni, pa to vabilo po papeževih besedah še posebej velja za duhovnike. Duhovništvo je po njegovih besedah ljubezen do Jezusovega Srca. Prav iz tega Srca namreč izhaja dar duhovništva. Zato je sveti oče še zaželel, da bi bilo Leto duhovništva primerna priložnost za rast njihovega osebnega odnosa z Jezusom. Jezus namreč računa na nas duhovnike, je dejal papež, da bomo širili in utrjevali Njegovo kraljestvo ter tako v svetu postali glasniki upanja, sprave in miru.

Da bi bili pravi služabniki evangelija, je dejal papež, je seveda potreben študij, še bolj pa je potrebna znanost ljubezni, ki jo je mogoče osvojiti le če svoje srce predamo Kristusu.

Nato je papež dejal, da ničesar Cerkvi ne povzroča več trpljenja kot grehi njenih pastirjev. Zato je vse duhovnike povabil k spreobrnjenju, da ne bi škodovali tistim, ki naj bi jih vodili do odrešenja. Ob tem je papež še poudaril, da Cerkev potrebuje svetih duhovnikov, ki bodo vernikom pomagali izkusiti usmiljeno Gospodovo ljubezen.

Objavil: Tiskovni urad Slov. škof. konference

JUTRIŠNJI DUHOVNIK

Spominjam se meditacije na duhovnih vajah. Naslov je bil: »Podoba duhovnika v prihodnosti«. Kaj sem si zapisal?

Jutrišnji duhovnik ne bo funkcionar neke religiozne institucionalnosti, ki se s svojo družbeno močjo prebija skozi vse neprijetnosti, marveč bo poslušen Svetemu Duhu, ki kaže nova pota v pastoralni in osebni življenju. Za duhovnika prihodnosti ne bo pričevala Cerkev, pač pa bo on pričeval za Cerkev z močjo duha, s svojo življenjsko izkušnjo Boga.

Duhovnik prihodnosti ne bo smel biti 'privatni človek', ne bo smel reči: »Moje privatno življenje se nikogar ne tiče.« Zakaj ne? Zato, ker je duhovništvo drugačna karizma, kakor je karizma pesnika, glasbenika, filozofa ... Duhovništvo je karizma, ki jo je treba zastopati in živeti. Duhovnikovo življenje mora biti umeščeno v njegov poklic, in njegov poklic mora biti njegovo življenje.

Jutrišnji duhovnik bo človek, h kateremu bodo našli pot zreli ljudje, čeprav mu svetna oblast ne bo privedla otrok ali množice. Duhovnik prihodnosti bo človek, ki bo nosil teža življenja s svojimi brati, zavedajoč se, da ima ta teža svoj vir in izpolnitev v skrivnosti ljubezni, ki zmaguje z nespametjo križa.

Jutrišnji duhovnik bo človek, ki bo poslušal posameznika; vsak mu bo pomemben, četudi v družbeno političnem pogledu ne bo veliko pomenil. Takemu duhovniku bo mogoče zaupati, saj bo živel »sveto nespamet«, ki nosi bremena drugih.

Duhovnik prihodnosti ne bo gledal družbene moči Cerkve, ampak bo imel pogum biti brez moči in bo veroval v zmago resnice nad lažjo, v zmago življenja nad smrtjo.

Jutrišnji duhovnik ne bo in ne bo smel biti psihoterapevt v obleki čarovnika, ampak bo mirno pustil, da Bog zmaga tam, kjer je on podlegel. Ne bo gledal statistike, računal pa milosti, marveč bo prepričan, da more Bog marsikaj storiti brez njega.

Jutrišnji duhovnik bo človek s prebodenim srcem. Preboden bo z

ateizacijo, brezbriznostjo, neuspehom, izkustvom lastne bede. Ne bo več 'papež na vasi', ne bo imel privilegijev, ampak bo to, samo to, kar v bistvu mora biti: Božji človek – 'homo religiosus', človek vere, upanja in ljubezni.

Duhovnik prihodnosti bo še naprej 'signum contradictionis' (znamenje, ki se mu bo nasprotovalo), a ne sme postati 'contradictio signi' (nasprotje znamenja).

dr. Franc Kramberger, mariborski nadškof in metropolit

DUHOVNIŠKI DEKALOG

1. Pomembnejše je, kako kot duhovnik živim, kakor to, kar kot duhovnik delam.

2. Pomembnejše je, kar Kristus dela po meni, kakor to, kar jaz sam delam.

3. Pomembnejše je, da živim v občestvu z drugimi duhovniki, kakor da sam zase opravim svoje dolžnosti.

4. Pomembnejša je služba molitve in besede (kontemplacija), kakor pa služba pri mizi (akcija).

5. Pomembnejše je, da sodelavce duhovno spremljam, kakor da kar največ del opravim jaz sam.

6. Pomembnejše je, da se omejim na nekaj točk popolnoma in prepričljivo, kakor da se lotim vsega na hitro in polovično.

7. Pomembnejše je delovanje v edinosti, kakor še tako popolno delovanje izolirano od drugih. Torej je pomembnejša skupnost kakor pa delo.

8. Pomembnejši in rodovitnejši je križ, kakor naši uspehi, večkrat navidezni, sad človeških sposobnosti in naporov.

9. Pomembnejša je odprtost za celoto (za celo občestvo, za škofijo in za Cerkev v svetu), kakor še tako važne delne koristi.

10. Pomembnejše je biti vsem priča globoke osebne vere, kakor da zadovoljimo vse (najmanjše) zahteve ljudi.

Klaus Hemmerle

APOSTOL PAVEL (nadaljevanje)

PAVEL – misijonska potovanja

Ljudje so potovali, potujejo in tudi bodo še naprej. Potovati pomeni podati se kam drugam, oddaljiti se od kraja stalnega bivanja, pomeni zapustiti dom, za nekaj časa, ali za dalj, morda celo za vedno. Nameni ali vzroki za potovanje so različni, kot smo različni ljudje. Nekateri so opisali svoja potovanja, o drugih je storil to kdo drug.

Ob branju evangelijev spremljamo Jezusa na njegovih potovanjih, ko je učil v shodnicah, v hišah, na obali Genezareškega jezera, na vzpetinah... Ob neki priložnosti je rekel svojim učencem: »Pojdimo drugam, v bližnja

naselja, da bom tudi tam oznanjal, kajti za to sem prišel« (Mr 1,38). V Apostolskih delih v Petrovem govoru slišimo, da je Jezus »hodil iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravljaval vse, ki so bili pod hudičevo oblastjo, zakaj Bog je bil z njim« (Apd 10, 38).

Učenci so po binkošti, ko so bili utrjeni in potrjeni s Svetim Duhom, začeli oznanjati evangelij in so posnemali svojega Učitelja. Po njegovem zgledu so hodili iz kraja v kraj. Tudi dovoljenje, ki ga je Savel imel za shodnice v Damasku, da od tam pripelje pred veliki zbor tiste, ki verujejo v Kristusa, pove, da se je oznanjevanje evangelija širilo po učencih in po tistih, ki so kot romarji v Jeruzalemu sprejeli vero in so bili krščeni.

V judovski verski tradiciji je bilo obiskovanje judovskih skupnosti po tedanjem rimskem cesarstvu. Jezus se je z grajo obrnil na pismouke in farizeje ter rekel: »Prepotujete morje in kopno, da enega samega napravite za spreobrnjenca...« (Mt 23, 15) in iz njega naredite svojega pristaša namesto iskrenega vernika, ki bi dajal čast in slavo Bogu.

Pavel je po spreobrnjenju nekaj časa ostal v Damasku in »takoj je šel v shodnice in oznanjal, da je Jezus Božji Sin« (Apd 9, 20).

Pravoverni Judje so ga zasovražili in ga sklenili ubiti. Ponoči je zapustil mesto ter odpotoval. Pot ga je vodila skozi mesta, kjer je gotovo oznanjal evangelij, dokler ni prišel v Jeruzalem.

Pavel ni potoval in oznanjeval na 'svojo roko', ampak v soglasju z ostalimi apostoli. Saj beremo, da je zbor apostolov v Jeruzalemu sklenil poslati Barnaba in Pavla v Grčijo in Malo Azijo: »Zato smo soglasno sklenili, da izberemo in pošljemo k vam dva moža skupaj z našima dragima Barnabom in Pavlom, ki sta svoje življenje zastavila za ime našega Gospoda Jezusa Kristusa« (Apd 15, 25).

Iz Apostolskih del in Pavlovih pisem se da razbrati, da je Pavel opravil tri večja misijonska pota ali potovanja in nazadnje je prišel kot ujetnik v Rim, kjer je z mučeniško smrtjo dokončal svoje bogato življenje. Točnih datumov in trajanja potovanj ne moremo ugotoviti. Apostolska dela in njegova pisma nam povedo, katera mesta in kraje je obiskal. V nekaterih krajih in mestih se je zadržal dalj časa, v drugih pa manj.

Ob tem se lahko vprašamo, kako je Pavel potoval. Takrat je potekalo potovanje drugače kot danes, ko je človek v nekaj urah že na drugem koncu sveta. Takrat so pač potovali s sredstvi in na način, kot je bilo v navadi. Pot po morju je potekala z ladjo; po kopnem pa s kočijami, karavanami ali pa tudi peš, odvisno od daljave potovanja, števila potnikov in zmožnosti za poravnavo stroškov.

Prvo potovanje

Na prvem misijonskem potovanju je Pavel obiskal otok Ciper in Galacijo ter Anatolijo v Mali Aziji. Pavel je povsod ustanavljal občine in postavljaj predstojnike, da so njegovo delo nadaljevali. Pavla in njegove spremljevalce so včasih sprejeli z odobravanjem, z navdušenjem, pa tudi z negodovanjem. Ko je Pavel v Listri ozdravil hromega človeka, beremo v Apostolskih delih: »Ko so množice videle, kaj je storil Pavel, so povzdignile glas in v likaonskem jeziku govorile: Bogova v človeški podobi sta se spustila med nas« (Apd 14, 11). Komaj je preprečil, da mu niso darovali žgalne daritve kot bogovom.

Tudi do nasprotovanja je prišlo, saj so Pavla kamenjali in ga odnesli ven iz mesta kot mrtvega. Toda vstal je in šel dalje po svoji misijonski poti. S tega prvega potovanja je odšel v Jeruzalem, kjer se je srečal z ostalimi apostoli ter jim poročal o svojem delu in delu božje milosti. S tem obiskom v Jeruzalemu se je pripravil na drugo misijonsko potovanje.

Drugo potovanje

Na drugem potovanju je prepotoval Malo Azijo, obiskal Makedonijo ter v Grčiji Ahajo in Korint.

Pavel je obiskal večino občin v Mali Aziji, ki jih je ustanovil med prvim potovanjem. Prepustil se je Duhu, ki ga je povedel do Troade (Troje). Tu je imel videnje. »Neki Makedonec« ga je povabil, naj pride, da bi jim pomagal. Razumel je to kot božji namig za misijonsko delovanje na novi celini, Evropi.

Pavel je prispel v Filipe. O tem beremo v Apostolskih delih: »Iz Troade smo po najkrajši poti odjadrali do Samotrake, naslednjega dne pa v Neapolo. Od tam smo odrinili v Filipe; to je mesto v prvem okrožju Makedonije in rimska kolonija« (Apd 16, 11.12). Pavel se je takoj predal oznanjevanju evangelija. Med poslušalci je Gospod nekatere še posebej predramil z milostjo, da so vero sprejeli. »Lidija po imenu, trgovka s škrlatnimi oblačili iz mesta Tiatira. Bila je bogaboječa in Gospod je odprl njeno srce« (Apd 6, 14). Pridružili so se njeni domači in še nekaj drugih, ki so vero sprejeli. Pisec Apostolskih del in niti Pavel sam ne omenjata vseh mest in krajev, kjer je v Makedoniji oznanjal evangelij.

Iz Makedonije je Pavel prišel v Grčijo. Tu sta posebej izpostavljeni dve postaji: Atene in Korint. Atene so bile veličastno mesto zaradi svetišč, ki so jih krasila mnoga umetniška dela. Tam so se srečevali, razpravljali in poučevali filozofi. Mnoge je predvsem zanimalo, kaj bi bilo novega v filozofiji. Pavel je nagovoril te ljudi. »Ko so slišali o vstajenju od mrtvih, so se norčevali, drugi pa so rekli: 'O tem bi te poslušali kdaj drugič'« (Apd 17, 32).

Korinčani so bili bolj sprejemljivi za evangelij. Skupnosti ali cerkveni občini je kasneje dvakrat pisal, jih utrjeval v veri. »Moja beseda in moje oznanilo nista bila v prepričevalnih besedah modrosti, temveč sta se izkazala Duh in moč, zato da vaša vera ne bi temeljila na človeški modrosti, ampak na Božji moči« (1 Kor 2, 4).

Tretje potovanje

Pavel prepotuje Malo Azijo in Makedonijo. V nekaterih krajih in občinah se je zadržal dalj časa, drugod je opravil le kratek obisk. Povsod pa je opominjal k zvestobi, pa tudi k požrtvovalnosti in dobrodelnosti. Navajal jih je, naj svojo vero ter ljubezen do Boga in do bližnjega pokažejo z dejanji, z dobrimi deli. Spodbujal jih je k delavnosti, ob tem pa usmerjal k Bogu in večnemu življenju. »Naša

domovina pa je v nebesih...« (Flp 3, 20). K tej domovini je potoval Pavel, ko je obiskoval cerkvene skupnosti in neutrudno povsod oznanjal »Kristusa križanega«. In kot je Jezusa pripeljala na križ ljubezen, tako bo vernemu ljubezen do Boga in do bližnjega varna pot v nebeško domovino.

Pavel si je izbiral sodelavce in cerkvenim skupnostim postavljaj predstojnike, ki so njegovo delo nadaljevali in tako skrbeli za versko življenje.

Pavlovo oznanjevanje je vznemirjalo voditelje Judovskih skupnosti. Ker mu niso bili kos z besedo, so ga fizično napadali. Bil je celo v ječi in tožili so ga cesarskim namestnikom. Hoteli so ga utišati in mu onemogočiti oznanjevanje. Sveti Duh mu je razodel, da ga »čakajo vezi in stiske« (Apd 20, 23). V Efezu se je poslovil in povedal, da ga ne bodo več videli. »Po teh besedah je pokleknil in vsi skupaj so molili... Še posebej so bili potrti ob njegovi besedi, ki jo je rekel, da ga poslej ne bodo več gledali v obraz« (Apd 20, 36. 38).

Ujetništvo v Rimu

V Jeruzalemu se je nasprotovanje stopnjevalo. Judje sami so bili razdeljeni. Eni so bili na Pavlovi strani, drugi pa odločno nasprotni. Ker je nastal nered, je rimski poveljnik poslal vojake. Ti so Pavla zaščitili, da ne bi prišlo do osebne obračunavanja. In ko je prišlo do zaslišanja, je poveljnik spoznal, da so to le verska prerekanja. Pred cesarskim namestnikom, ki ga je zaslišal in ga je hotel oprostiti in odpustiti, so Judje pritiskali. Pavel se je skliceval na svoje rimsko državljanstvo, naj pač cesar odloči o njegovem življenju. Tako je Pavel ostal v ječi in ob prvi priložnosti odpotoval v Rim.

Na poti v Rim so doživeli vihar, ki je razbil ladjo. Pavel in spremljevalci so se rešili in nadaljevali pot. V Rimu je Pavel moral čakati na sojenje in je »celi dve leti ostal v stanovanju, ki si ga je najel, in sprejemal je vse, ki so prihajali k njemu. Oznanjal je Božje kraljestvo...« (Apd 28, 30.31). Tu v najetem stanovanju je pisal in pošiljal pisma svojim namestnikom, naslednikom in verskim skupnostim ter jih spodbujal k zvestobi in molitvi.

Pavel je bil obsojen na smrt. Kot rimskega državljana ga niso križali, ampak usmrtili z obglavljenjem.

Tradicija pove, da je Pavel obiskal tudi Španijo. O tem potovanju ni nobenih gotovih pisnih virov, kar pa ne izključuje možnosti, da ga je misijonska vnema popeljala tudi na Pirenejski polotok.

(se nadaljuje)

Pripravil: Franc Letonja C.M

SLOVENSKI ŠKOFJE NA PRAZNIK VELIKEGA ŠMARNARNA

Slovenski škofje so pri mašah na praznik Marijinega vnebovzvetja oz. veliki šmaren obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji, kar so prvič storili leta 1992. Napovedali pa so tudi osrednji pastoralni dogodek Cerkve na Slovenskem v prihodnjem letu, in sicer slovenski evharistični kongres, ki bo 13. junija prihodnje leto v Stični. Objavljamo nekatere poudarke.

Ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran

»Marija, pomagaj nam premagati strah, negotovost in bolečino.

Za pravo in učinkovito reševanje krize je potrebno (po)iskati njene vzroke. V ozadju je dolgotrajna **kriza vrednot**, ki so za osebno in družbeno življenje nujno potrebne: poštenost, pravičnost, enakopravnost... Zadnji temelj pa je **Ljubezen v resnici**.

To je tudi **naslov zadnje okrožnice papeža Benedikta XVI.**, ki

preroško presoja obstoječi položaj. Človek je spregledal svoje bistvo, da je namreč telesno-duhovno bitje in da ne živi samo od kruha, imetja, denarja, užitkov in časti. Tudi krivične strukture, ki povzročajo toliko trpljenja, ne nastanejo same od sebe. Ustvarja jih človek z neodgovornim ravnanjem, s krivičnimi zakoni, ki ne spoštujejo človekovega dostojanstva in zastrupljajo odnose med ljudmi in do bivanjskega okolja.

Človek ni gospodar svojega življenja in sveta, v katerega je postavljen, marveč njegov začasni oskrbnik. Poleg tega je zaznamovan z nepopolnostjo in grešnostjo, iz katerih se sam ne more izvleči.

Marija, pomagaj nam odkriti in velikodušno sprejeti pomoč milosti, ki jo podarja tvoj Sin.

Brez Boga in njegovega načrta, pravi papež, se človek in vsi njegovi naporji za razvoj prej ali slej obrnejo proti njemu. Edino Bog je zagotovilo za resnični humanizem in celostni razvoj. Nova vizija prihodnosti človeštva je utemeljena v evangeljskem sporočilu:

človek, ustvarjen po Božji podobi, more z lastnim prizadevanjem, ob pomoči družbenega okolja in v moči Božje milosti doseči dopolnitev in uveljavitev svoje človeške istovetnosti.«

Mariborski nadškof koadjutor in apostolski administrator Škofije Celje Anton Stres

»Človek mora verjeti in verovati, pa tudi upati in zaupati, da lahko preživi. Verujemo v zmago resnice nad lažjo, v zmago pravice nad krivico, v zmago ljubezni nad sovraštvom, v zmago življenja nad smrtjo. Če tega ne bi verjeli in v to upali, si za to ne bi prizadevali. Vse to pa potem predpostavlja, da Resnica,

da Ljubezen, da Življenje je, skratka da **Bog je, kajti če bi Boga ne bilo, bi bilo vse dovoljeno.**

Najbolj osnovna in pogostna oblika vere je tista, ko kdo reče: saj nekaj mora biti. Je nekaj nad nami ... Mnogi, ki se sicer nimajo za verne, to vedo in čutijo. Pa tudi v naravi je vse preveč smiselno urejeno, da bi lahko bilo sad golega naključja. Ljudje se zavedamo, da to, kar lahko vidimo, otipamo, preizkusimo, ni vse, kar je. Obstajajo razsežnosti, ki nas prekašajo.

Toda vera gre še dlje. Prava vera ne pravi samo, da obstaja neka višja sila, ampak da obstaja Nekdo, ki nas ima rad in ki je z nami: Bog, ki mu lahko rečem Ti, ker ve zame, ki mu ni vseeno, kako je z menoj. On ni brezbrizen do mene in jaz ne morem biti brezbrizen do njega. Zato k njemu molim in se v molitvi z zaupanjem obračam k njemu. **Brez molitve ni prave vere.** Če hoče kdo vedeti zase, ali je veren ali ne, naj se vpraša, ali kdaj moli ali ne. Prava vera se začne tam, kjer se začne molitev. Mlade vzgojimo k veri s tem, da jih naučimo moliti, se z Bogom pogovarjati.

Vera, da Bog je in da ima rad vsakega človeka, ker je vsak človek njegov otrok, nam narekuje, da ga posnemamo. Nimamo pravice delati, kar se nam zljubi. Ni vse dovoljeno. Ravno praznik Marijinega vnebovzvetja nam na poseben način sporoča, da je vsako človeško življenje velika vrednota. Zato **je vsako človeško življenje, tudi**

nerojeno, sveto in nedotakljivo. Naša dolžnost je, da ga branimo in varujemo v svojem osebnem življenju in ravnanju, pa tudi v javnem mišljenju ter politični ureditvi in zakonih, ki to ureditev določajo. V naši domovini je to še posebno potrebno, saj nerojeno življenje nima potrebne zaščite, zato je naša dolžnost na tem področju toliko večja. Kristjani smo dolžni biti zagovorniki in branitelji življenja od njegovega spočetja do naravne smrti. Tudi sedanja gospodarska kriza nas poziva, da mislimo na druge. Nimamo pravice skrbeti samo zase, ampak tudi za skupno blaginjo, skupno dobro, skrbeti za to, da ne bo dobro samo meni, ampak vsakemu človeku. Vsi ljudje smo med seboj bratje in sestre, ker imamo skupnega Očeta, ki nas je ustvaril za enako srečo, kakor jo je Jezusova mati Marija doživela v vsej polnosti ob svoji smrti in vnebovzetju.«

Koprski škof Metod Pirih

»Tudi letošnji praznik Marijinega vnebovzetja obhajamo z evharistijo in v letu priprave na slovenski evharistični kongres. Cerkev živi iz evharistije. Evharistija je bistvo Cerkve, zato **skrbimo za reden obisk nedeljske maše. Ne opuščajmo je.**

Mi verujemo, da je v evharistiji resnično navzoč Kristus, ki nas je tako ljubil, da je za nas trpel, umrl in vstal od mrtvih. Jezus nam v evharistiji na najodličnejši način podarja samega sebe in izkazuje svojo ljubezen.

Tega Kristusa prejemamo tudi pri obhajilu. V letu evharistije radi prejemajmo ta Božji kruh, a storimo to vedno pripravljeno. Že v prvih krščanskih spisih zasledimo opomin, naj Jezusovega telesa ne prejemamo kot navaden kruh. Ko stopamo k obhajilu, pomislimo, koga prejemamo. Redno prejemajmo zakrament svete spovedi, da bomo Gospoda prejeli v čisto srce. Po obhajilu se Gospodu prisrčno zahvalimo, ker je prišel k nam. S svetim arškim župnikom poudarjamo, da **obhajila nismo vredni, ampak potrebni.** Če bomo Jezusa, ki se nam v evharistiji podarja, vredno prejemali, potem se bomo lahko tudi mi podarjali drugim, še posebej potrebnim. In teh danes v času finančno gospodarske krize ne manjka. Evharistija nas spodbuja, naj odpremo svoje srce, svoje roke in svoje oči za brate in sestre v stiski; naj sami postanemo kruh, ki se lomi za življenje sveta ter v znamenje naše solidarnosti z drugimi.«

Murskosoboški škof Marjan Turnšek

»Pravi napredek in razvoj, ki sta pravična do vseh udeležencev, nista mogoča brez ljubezni v resnici, nam v svoji zadnji okrožnici poudarja papež Benedikt XVI. Tak razvoj ne potrebuje le znanosti in tehnike, čeprav seveda tudi, ampak tudi čuteče srce in v molitev dvignjene roke, kajti ljubezen in resnica sta Božja darova, ne zgolj sad človekovih prizadevanj. Prav zaradi tega vedno bolj vidim kot posebno previdnostno prihodnje pastoralno leto, s katerim se bomo pripravljali na **slovenski evharistični kongres**, ki bo v juniju prihodnje leto. Pred nami je leto evharistije, v katerem želimo z Marijino pomočjo poglobiti in poživiti našo vero v resnično, stvarno in bistveno navzočnost Jezusa Kristusa kot Boga in človeka pod podobama kruha in vina. Kot je Marija živela iz svojega živega tudi človeško telesnega stika s svojim Božjim Sinom, podobno je nam omogočeno živeti od stika in združevanja s Kristusom, ki je med nami navzoč. To poglobljanje evharistične vere in življenja želimo okronati z evharističnim kongresom pod geslom: **Evharistija – Božji dar za življenje**. Evharistični kongres predstavlja najvišjo obliko skupnega češčenja svetega Rešnjega telesa neke večje skupnosti, v tem primeru vse Slovenije, na enem mestu. Storimo vse, da se bo takrat res vsa Slovenija po svojih predstavnikih poklonila Jezusu pod podobo kruha, ga slavila in ga prosila. Slovenija že skoraj sto let ni storila tega, kajti zadnji je bil leta 1935. Verjetno predolgo! Če nam je v tem času skopnelo zaupanje v posebno učinkovitost molitve v neposredni bližini evharistične, tudi telesne navzočnosti našega Vstalega Gospoda, potem jo poživimo v tem letu priprave.«

Novomeški škof Andrej Glavan

»**Evharistični kongres** je najbolj slovesna oblika češčenja Sv. Rešnjega Telesa. Vendar kongres ne sme ostati enkratni dogodek in samo enkratna slovesnost, ampak naj bo krona evharistične in verske preнове. Bistvo tovrstne preнове je, da naj bi kot posamezniki, kot družine, župnije ali redovne skupnosti v središče krščanskega življenja še bolj postavili mašno daritev. **Nedelja kot Gospodov dan in mašna daritev** kot njen biser, mora postati neusahljiv vir za krščansko življenje. Maša, še tako lepo oblikovana, ne bo obrodila pravih sadov, če ne bomo poglobili vere v Jezusovo resnično navzočnost pod podobo kruha. To vero nam po eni strani

utrjuje Božja beseda pri maši, predvsem pa Jezus sam v vrednem prejemanju obhajila in v molitvi pred Najsvetejšim zakramentom.«

Mariborski pomožni škof Peter Štumpf je na poseben način spregovoril v Prekmurju

»Katoličani in evangeličani bi se morali skupaj truditi, da Jezusa ne bi nikdar izrinili iz naše pokrajine. **Če se to zgodi, potem Prekmurja več ni!** Ostala bi samo še pokrajina med Muro in Rabo, kjer bi ljudje životarili v iskanju načinov preživetja. Boj za konkurenco, prestiž in iskanje materialne varnosti bi bil še hujši, ljudje pa do konca ponižani, razčlovečeni ter duševno in duhovno povsem uničeni.

Slovenska družba in tudi Cerkev sta potrebne duhovne prenovе. Zaradi nezvestobe nekaterih duhovnikov in vernikov se mnogi pohujšujejo in Cerkev zavračajo.

»Pridite k meni vsi, ki se trudite in obteženi, in jaz vam bom dal počitek,« (Mt 11,28) nas pomirja Jezus. Slovenski škofje smo letošnje leto izbrali za čas duhovne priprave na evharistični kongres, ki bo v nedeljo, 13. junija 2010, v Stični. Vsi moramo ponovno poglobiti vero in ljubezen do Jezusa, ki je med nami živo navzoč pri sveti maši in v tabernaklju.

Jezus na oltarju in v tabernaklju v ta svet sporoča novo upanje. Z njim se namreč lahko pogovarjamo od srca do srca in mu tako dopustimo, da nas povsem prevzame. Kolikor bolj je nekdo ranjen, ponižan in prevaran, toliko bolj ga Jezus ljubi. Tudi če se tega ne zaveda, je tako!

V molitvi pred tabernakljem in končno pri sveti spovedi ter udeležbi pri sveti maši, Jezus obrne psihološke razpoke, čustvene rane, ki nastajajo zaradi grehov in povzročajo žalost, razočaranje, nesmisel in obup – v milosti očiščenja. Iz ran Bog naredi izvire. Kolikor ran, toliko izvirov. Izvirov Svetega Duha za vse nas. **Izvir ozdravljenja, novega življenja in poguma tudi za naše Prekmurje!**«

JUMBO PLAKATI - BOŽJA SPOROČILA

Singapurska Cerkev je pripravila posebno reklamno akcijo, ki je bila zelo uspešna. Ulični panoji so nevsiljivo sporočali naslednja 'Božja sporočila', ki jih objavljamo.

Razmišljal sem, da bi naredil svet črno-bel.
Nato pa sem pomislil ... ah neee! *Bog*

Si lahko predstavljaš ceno zraka,
če bi ti ga dostavljal drug dobavitelj? *Bog*

Če nisi videl sončnega vzhoda,
ki sem ga naredil zate danes, nič hudega.
Jutri bom naredil še enega. *Bog*

Teorija velikega poka... ne se hecat! *Bog*

Kako je sploh mogoče, da bi ti bil samozadosten?
Natančno se spomnim, da sem te jaz ustvaril! *Bog*

Mislim, da si Ti najlepši človek na svetu.
O. K., kar nerodno mi je. *Bog*

Ljubim te! Tebe, tebe tebe ... *Bog*

Kadar si izčrpan, se počutiš majhnega ...
kadar so solze v tvojih očeh, jih bom vse posušil. *Bog*

Povej otrokom da jih imam rad. *Bog*

Rad hodim na poroke, prosim, povabi me! *Bog*

Dob' mo se v moji hiši v nedeljo pred tekmo. *Bog*

Prid' mal' sem, pa otroke zravn' pripel'. *Bog*

Morava se pogovoriti. *Bog*

Katerega dela zapovedi »Ne smeš...« nisi razumel? *Bog*

Tisto zadevo »Ljubi svojega bližnjega!«... sem mislil zares! *Bog*

Prosim, da ne voziš, če piješ.
Nisi še povsem pripravljen na srečanje z menoj! *Bog*

Ti me kar kliči takole v tri dni, iz navade.
Bom že naredil, da bo prometna konica še dlje trajala. *Bog*

Moj cesta je avtocesta. Potrebuješ smerokaze? *Bog*

Te bo pot, na kateri si, pripeljala k meni? *Bog*

A sploh veš, kam greš? *Bog*

Sledi mi. *Bog*

Kaj moram še storiti, da bi si pridobil tvojo pozornost?
Naj plačam oglas v časopisu? *Bog*

Si že prebral moj bestseller št. 1?
Pripravi se, ker bo test! *Bog*

Zemljani, ne obravnavajte me kot vesoljčka! *Bog*

Ne me prisilit, da pridem dol! *Bog*

Svetovni drobiž

Slovenski politični in gospodarski položaj je zaskrbljujoč •

Slovenija se domnevno pogreza v gospodarsko krizo in ob sedanjem stanju na obzorju ni videti skorajšnje rešitve. Kdo je v glavnem vsemu temu kriv? Predvsem sedanja vladna koalicija, ki se vedno bolj pogreza v medsebojne resne spore, z enim samim namenom, kdo bo koga nadkrilil. Pojavlja se politična miselnost preteklosti, katero ustvarja predsednik stranke Zares, minister Gregor Golobič, ki bi moral biti trenutno zaradi svoje nepoštenosti in lažnivosti za rešetkami. Vlada, namesto da bi pripravljala krizne protiukrepe, je nemočna brez ustvarjalne sposobnosti in se bolj in bolj predaja političnemu čiščenju strokovnega kadra. Dejansko so že odstavili vse vodilne strokovnjake v vladni administraciji in v državnih korporacijah, katere je nastavila prejšnja vlada. Ostala je ena sama strokovnjakinja, državna tožilka Barbara Brezigar, pa tudi njej so šteti dnevi.

Gospodarski položaj je resnično kritičen: velika brezposelnost, 'tajkunska' razprodaja slovenskega premoženja tujcem,

občutena korupcija, številni bankroti slovenskih podjetij... Celo SKUPINA NLB je zabeležila 6 milijonov izgube za prvo polletje 2009. Evropska komisija v Bruslju bo v septembru zaradi slovenskega gospodarsko finančnega stanja pričela preiskovati vzroke za prekomeren primanjkljaj v finančno gospodarski dejavnosti in zahtevala takojšnjo popravilo stanja. Bo ta mogoča? Ista komisija je tudi opozorila Slovenijo na posledice staranja prebivalstva in kakovostnega izplačevanja pokojnin v prihodnosti.

Tudi slovenski pokojninski urad je ugotovil in objavil izračun, da ne bo mogel v prihodnosti doseči evropskega pokojninskega standarda 70-tih procentov zadnje plače. Urad celo predvideva, da bodo pokojnine v prihodnosti le 55% zadnje plače.

Edina svetla točka na slovenskem prizorišču je vesela novica za Slovenijo, da je bilo v preteklem letu 2008 več rojstev kot v letu 2007, da je bilo 14,1% manj ločitev kot leta 2007 in da je bilo sklenjenih 5,2% več porok kot v letu 2007. To je bil dokaj lep

dosežek, vendar pa omenjeni prirastek ne zadostuje za dolgoročno obnavljanje prebivalstva. Demografski izračun nam pokaže, da je bil delež mladih konec leta 2008 le 19,4%, čeprav je število prebivalcev naraslo. Po statističnih napovedih bo delež mladih leta 2060 samo 14,4%. S tem dejstvom pa lahko zaključimo, da Slovenci počasi izumiramo, če se država ne bo zavedela dejanskega stanja in primerno ukrepala.

Nova okrožnica Benedikta XVI • Ob izteku Pavlovega leta, 29. junija, je papež Benedikt XVI. podpisal socialno okrožnico »Caritas in veritate - Ljubezen v resnici«. Predstavljena je bila 7. julija. Obsega 100 strani.

Papež jo je predstavil z besedami: »Ob pogledu na Kristusa lahko odkrijemo, da sta ljubezen in resnica neločljivi. Ljubezen je dokaz resnice. Resnica naj postane ljubezen do bližnjega in ljubezen nas mora narediti resnicoljubne.«

Papež in Ameriški predsednik • O prvem srečanju papeža Benedikta XVI. in ameriškega predsednika Obame (10. julija 2009) je papežev tiskovni predstavnik pater Federico Lombardi dejal, da je pogovor potekal v prijaznem in zadovoljnim ozračju ter da je ta pomembni

dogodek bil zagotovo nekaj pozitivnega. Kot je pojasnila, sta tako sveti oče kot Obama pokazala pripravljenost za začetek odgovornega dialoga o velikih težavah človeštva. Papežev tiskovni predstavnik je v pogovoru za radio Vatikan še dejal, da je ameriški predsednik glede zaščite življenja in zakonodaje o splavu ponovno poudaril, da je njegov namen čim bolj zmanjšati število splavov. To je, kot je še dejal Lombardi, spoštovanja vreden namen, ki sicer ni povsem v skladu z družbenim naukom Cerkve, je pa pozitiven.

Papež in kanadski premier • Papež Benedikt XVI. je 11. julija 2009 sprejel kanadskega premiera Stephena Harperja, ki se je nato sestal tudi s papeževim državnim tajnikom kardinalom Tarcisijem Bertonejem in tajnikom Svetega sedeža za odnose z državami nadškofom Dominicom Mambertijem. Kot so sporočili s tiskovnega urada Svetega sedeža, sta papež in Harper govorila o mednarodnopolitičnih temah, o zasedanju vrha skupine industrijsko najrazvitejših držav G8 in o papeževi najnovejši okrožnici Caritas in veritate ali Ljubezen v resnici. Sogovornika sta se v pogovoru dotaknila tudi globalne finančne in gospodarske krize, ki pretresa svet, razvoja v

manj razvitih državah, še posebej v Afriki, podnebnih spremembah, razoroževanju in neširjenju jedrskega orožja. Sveti oče in kanadski premier prav tako nista zaobšla tem, kot so razmere na Bližnjem vzhodu, verska svoboda, etične vrednote ter spoštovanje življenja, zakonske zveze in družin.

Verska svoboda • Vietnam je zavrnil zahteve katoliške Cerkve po vračilu razlaščenih zemljišč in hiš. Vlada nima namena, da bi katoliški cerkvi in drugim verskim skupinam vrnila njihovo lastnino, je v radijskem pogovoru povedal voditelj verskega urada.

Katoličani v Afganistanu • Kot poročajo iz Vatikana, je v Afganistanu samo 250 katoličanov. Imajo enega duhovnika in k nedeljski sv. maši jih prihaja pribl. 150. Ti verniki so tujci, člani različnih trgovskih in diplomatskih organizacij. Vendar - od leta 1955 so v državi navzoče redovnice iz drugih dežel. Posvečajo se karitativnemu delu v bolnišnicah. Ljudstvo jih spoštuje in njihovo delo ceni.

Raziskave so potrdile lokacijo groba sv. Pavla • Nedavne raziskave Pavlovega groba v njegovi baziliki v Rimu so potrdile resnico groba. V kamnitem sarkofagu v baziliki sv. Pavla so s

pomočjo sonde odkrili ostanke blaga in kosti. Znanstvena metoda C-14 je pokazala, da ti ostanki datirajo v prvo in drugo stoletje, to je v čas Pavlove mučeniške smrti.

Zlata maša • Na praznik Marije Pomagaj, v nedeljo, 24. maja 2009, je v baziliki in narodnem svetišču na Brezjah daroval zlato mašo nekdanji apostolski nuncij v Republiki Sloveniji nadškof Edmond Farhat. Zanj in ob njem se je veselil in zahvaljeval Bogu in Mariji tudi sedanjí apostolski nuncij v Republiki Sloveniji nadškof Santos Abril y Castello'.

Knobleharjev spomenik • 150 let je minilo od smrti pomembnega misijonarja in znanstvenika Ignacija Knobleharja. V njegovi rojstni fari, v Škocjanu pri Mokronogu, so mu postavili dva metra in pol visok spomenik v bronu. Stoji ob stopnicah, ki vodijo v cerkev.

Plečnikov spomenik na Dunaju • Dunaj je arhitektu Jožetu Plečniku hvaležen. Ne more ga pozabiti. Na hiši na Lacknergasse 98 so vgradili ploščo, ki v slovenščini in nemščini pove, da je to palačo v letih 1907-08 zgradil arh. Jože Plečnik.

Prvi slovenski avtomobili • Prave avtomobilске industrije pred prvo svetovno vojno Slovenci nismo imeli. Izjeme so bile

nekatero karoserijske delavnice, ki so pri tujih avtomobilskih tovarnah kupile šasijo in motor ter ju nadgradile s karoserijo. Ta je bila pretežno lesena.

Ena takšnih delavnic je bila pred prvo svetovno vojno Tovarna voz in karoserij v Spodnji Šiški. Leta 1914 je izdelala avtobus, ki je vozil med Celjem in Ljubljano, in poštni avtomobil, ki je povezoval pošti v Krškem in Novem mestu.

Varnostni pas praznuje Abraham • Izumil ga je inženir Nils Bohlin leta 1959 pri švedskem proizvajalcu avtomobilov Volvo. Če se privežete, imate ob trčenju 50 odstotkov več možnosti za preživetje. V 50. letih so varnostni pasovi rešili na milijone življenj po vsem svetu. Že več let so obvezni tudi v Sloveniji, kazen za kršitelje pa je 120 evrov.

Nevarnosti ob pretiranem uporabljanju mobilnega telefona • Skoraj tri četrtine ljudi, ki uporabljajo mobilni telefon, trpi bolečine: utrujenost, motnje spanja, glavobol, težava s koncentracijo ... Zato raziskovalci te problematike svetujejo uporabnikom, naj ne govorijo po mobilnem telefonu več kot štiri minute in naj bo število pogovorov največ 7 na dan.

Pivo za trdne kosti • Izsledki najnovejše raziskave kažejo, da bi

se morale ženske pri rednem pitju piva pridružiti moškim, saj grenka osvežilna pijača povečuje trdnost kosti. Rezultati te malce nenavadne raziskave kažejo, da lahko tudi manjša količina piva pripomore k bolj zdravim in trdnim kostem, zato s pitjem 'zdravilne' pijače ne pretiravajte.

Kitajci po svetu • Veliko Kitajcev živi v tujini. Po nekaterih ocenah jih je v ZDA skoraj 3 milijone in pol, v Kanadi en milijon in pol, v Avstraliji pribl. 600 tisoč in v Veliki Britaniji 300 tisoč.

Svetovno prebivalstvo • Do leta 2011 naj bi preb. doseglo sedem milijard, pri čemer bodo za večino rasti zaslužne države v razvoju, kjer danes živi 90 odstotkov mladih na svetu. V Afriki ima ženska v povprečju med šest in sedem otrok. V razvitem svetu bo največji delež rasti prebivalstva v ZDA in Kanadi, od tega bo polovico prineslo priseljevanje. Povprečje rojenih otrok na žensko je v ZDA dva, v Kanadi pa 1,5. Poročilo primerja nerazvito Ugando in razvito Kanado, ki imata skoraj enako število prebivalstva. Uganda ima 34 milijonov, Kanada pa 31 milijonov. Do leta 2050 bo imela Kanada 42 milijonov ljudi, Uganda pa 96 milijonov.

Od Atlantika do Pacifika

PRI MARIJI POMAGAJ v Torontu

V sredo, 22. aprila 2009, je g. župnik Ivan Plazar imel hudo prometno nesrečo. Po daljšem okrevanju v Zavodu za rehabilitacijo nadaljuje okrevanje v Domu Lipa, v Torontu. Težavam izrabljenega kolka sta se tako pridružili še poškodbi medenice in vratna vretenca. Od nesreče naprej mašujemo na župniji duhovniki župnije 'Brezmadežna čudodelne svetinje'.

IZ ŽUPNIJE BREZMADEŽNE, Toronto

V maju, ko se narava prebuja, nas vse vleče ven. Tako smo že na drugo nedeljo v maju pričeli s sveto mašo na Slovenskem letovišču, ko smo tam praznovali **materinski dan**. Doma, v cerkvi, smo se pri posebni sv. maši spomnili vseh žrtev, ki so bile **nasilno umorjene po vojni** in zmetane v množične grobove. Sv. mašo je daroval g. Tone Zrnec. Na četrto nedeljo v maju, letos na god Marije Pomagaj, smo s Slovenci Britanske Kolumbije **poromali v samostan**

Mission. Tokrat so se nam pridružili tudi romarji iz Prince Georga. To je le nekaj izrednih dejavnosti, pri katerih smo sodelovali duhovniki naše župnije.

V juniju nas je obiskal g. **Jože Bokalič** iz Argentine. Vodil je **duhovne vaje** za svoje sobrate lazariste iz Kanadske skupnosti. Vodil pa je tudi **procesijo sv. Rešnjega telesa** na župnijskem letovišču. Hvaležni smo mu za pomoč in govore, s katerimi nas je navduševal za delo v božjem vinogradu. Sredi junija je g. župnik odpotoval na **provincialni zbor lazaristov** v Slovenijo. Na tem zboru je bila razprava o delu, ki ga opravljamo Slovenski lazaristi v Sloveniji, Argentini, Kanadi, na Hrvaškem, v Srbiji in Makedoniji. Na zboru so potrdili tudi novega provincialnega voditelja g. Pavleta Novaka. G. Toni Burja je za **50-letnico društva Simon Gregorčič** 21. junija na njihovem letovišču daroval sv. mašo.

V juliju smo imeli na Slovenskem letovišču **50. Slovenski dan**. Posebnost tega dneva je bil tudi **obisk železniške godbe na pihala iz Slovenije**. Igrali so pri sv. maši in popoldne pri slovesnosti. Večer prej so jih

G. Jože Bokalič C.M. pri procesiji sv. Rešnjega Telesa (foto: Boris Ulčar)

gostili člani društva Simon Gregorčič. Na Slovenskem letovišču se v mesecih juliju in avgustu vrstijo **športne igre mladih**, saj vsak vikend tekmujejo v različnih športnih igrah.

Avgust smo začeli s **poletnim večerom**. Čez dan se je starejša mladina pomerila v base-ballu. Zvečer po okusni večerji, ki je bila zelo dobro obiskana, se je oglasila plesna glasba, ob kateri so potem plesali pozno v noč. Na obisk iz Slovenije so prišli **g. Boštjan Lenart**, ki študira v Rimu in bo tu na tečaju angleščine, **novomašnik g. Gregor Šemrl iz Radgone** ter **g. Jože Urbanič**, ki deluje na župniji Selnica ob Dravi ter prevaja za

Mariborsko škofijo. V nedeljo 16. avgusta je g. Gregor imel **ponovitev nove maše** na pristavi Večerni zvon ob somaševanju gg. T. Burje, B. Lenarta in J. Urbaniča. Tako so prekmurским rojakom povzdignili praznovanje 'proščenja' in pomurskega dne.

Drugo nedeljo v septembru se pripravljamo na **romanje v Midland**, ki ga bo letos vodil g. Boštjan Lenart.

V tem času smo krstili 13 otrok, poročilo se je 6 parov, umrlo pa je 11 ljudi. Vse priporočamo vaši molitvi.

Valentin Batič, C.M., župnik

G. Franc Letonja C.M. na praznik sv. Rešnjega Telesa

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA v Montrealu

Sveta birma • Slovesnost svete birme smo imeli med drugo nedeljsko mašo, 26. aprila. Birmovalec msgr. Pierre Blanchard, škofov vikar za severni predel mesta, kamor spada tudi naša župnija, je podelil zakrament krščanske zrelosti osmim mladim župljanom (pet deklet in trije fantje). Na prejem tega zakramenta so se pripravljali dve leti ob sobotah od oktobra do maja. Poučevali sta jih Jennifer Glavač in Margaret Novak-Marcotte. Birmovalec se je pohvalno izrazil o pripravlje-

nosti birmancev in dal je priznanje katehistinjama.

Birmanci so pri birmanski maši sodelovali z branjem beril, prošnjami za vse potrebe, pri našanjem darov in zahvali birmovalcu in katehistinjama.

Materinski dan • V Kanadi obhajamo drugo nedeljo v mesecu 'materinski dan', dan, ki je posvečen spominu naših mater. Ves mesec maj je posvečen naši nebeški materi Mariji. Letos smo pri šmarničnem branju z zanimanjem poslušali o življenju in delu arškega župnika sv. Janeza M. Vianneya.

Na naše matere smo se spomnili pri maši in še potem v cerkveni dvorani. Otroci Slovenske

Rozina Marija Rogan, poslovilni govor v imenu župnije Sv. Vladimira, ob pogrebu g. Jožefa Časla C.M.

sobotne šole so pod vodstvom učiteljic pripravili nastop: deklaracije, pesmi in plese, s katerimi so voščili materam. S proslavo je bilo združeno kosilo. S prireditvijo za materinski dan smo zaključili šolsko in veroučno leto.

Obisk • Prvi teden v juniju je bil župnik na duhovnih vajah. Ko se je vrnil z njih, je prišel z njim na obisk lazarist g. Jože Bokalič, župnik slovenske župnije Marije kraljice v Lanusu, v predmestju Buenos Airesa, v Argentini. G. Bokalič nas je v nedeljo 6. junija v pridigi usmerjal k razmišljanju, kako naj živimo svojo

vero, da jo bomo živeli odgovorno in delali dobra dela.

Telovo • Jezusa v sveti hostiji smo javno in slovesno počastili ter prosili varstva in blagoslova, v nedeljo, 14. junija, s procesijo na cerkveni pristavi. Lepo vreme je omogočilo, da je slovesnost potekala po naši slovenski navadi s štirimi postajami, pri štirih kapelicah, kjer smo poslušali Božjo besedo, molili in Jezusa prosili za blagoslov.

Smrt g. Časla • Vedeli smo, da je gospod Časl v svojem sto-prvem letu življenja počasi slabel. Kljub temu nas je novica o njegovi smrti, 7. julija, užalosti-

la. Ker je bil g. Časl ne le prvi župnik, ampak kot oče naše župnije, smo se mu želeli oddolžiti in zahvaliti za pionirsko delo v Montrealu.

V nedeljo, 12. julija, se je 30 župljanov z župnikom, odpravilo z avtobusom proti Torontu na pogreb dragega nam gospoda. Trije župljani so prispeli s svojim prevozom, tako se nas je pogrebne maše udeležilo 33 župljanov in župnik.

Ko smo v nedeljo popoldan prispeli v Toronto, smo v cerkvi 'Brezmadežne čudodelne svetinje', kjer je ležal pokojni gospod, opravili molitve za rajne.

V ponedeljek se je že precej pred začetkom pogrebne maše cerkev napolnila. Pogrebno mašo je vodil in pridigal g. Pavle Novak, vizitator Slovenske province lazaristov, z njim pa je somaševalo sedem duhovnikov. Pred začetkom maše se je v imenu naše skupnosti od rajnega gospoda Časla poslovila Rozina Maria Rogan. Izrazila je hvaležnost župljanov za zgled vere in požrtvovalne delavnosti, dobrote in ljubezni, ki so je bili deležni rojaki ob nastajanju župnije Sv. Vladimira.

Slovenski dan • Slovenski dan smo obhajali v nedeljo, 19. julija. Posvečen je bil 150. obletnici prenosa škofijskega sedeža iz Št. Andraža v Maribor.

Slovenski dan je potekal po ustaljenem urniku. V soboto je bil dopoldan posvečen otrokom za igre, 'Kids Carnival', popoldan pa so se mladi pomerili v odbojki. Nastopile so štiri ekipe za pokal 'Slovenski dan 2009'. Zvečer ob 6. uri je bila sv. maša.

Nedeljsko slavje se je pričelo s sveto mašo ob 11 uri. Že pred mašo in med njo je navdušeno prepeval cerkveni pevski zbor pod vodstvom organista Franca Rogana. Maši je sledilo kosilo in nato kulturni spored: Slovenska in kanadska himna, pozdrav konzula g. Borisa Jelovška, nastop cerkvenega pevskega zbora, slavnostni govor in nastop plesne skupine Marjetice. Tudi letos sem imel slavnostni govor kar sam. Predstavil sem prenos škofijskega sedež v Maribor kot daljnosežno pomembno dejanje, ne le za versko življenje ampak tudi za narodno in kulturno. Tako je bil bolj blizu in nekako v središču svoje škofije. – Z ozirom na vremenske razmere v mesecu juliju lahko rečemo, da nam je blaženi Anton M. Slomšek poskrbel za lepo vreme, da je bil Slovenski dan zares lep in uspešen.

Franc Letonja, C.M., župnik

+ Jožef Časl, C.M.

1908 - 2009

Življenjska pot Jožeta Časla se je pričela 22. septembra 1908 v kraju Podhum, v župniji Sv. Frančiška (Radmirje). Rodil se je kot šesti od sedmih otrok. Starša sta bila Anton in Uršula roj. Završnik. Osnovno šolo je obiskoval v Bočni. Gimnazijo je začel v Celju, z maturo pa je končal v Mariboru leta 1929, kjer je še isto leto stopil v bogoslovje. Po enem letu teologije je začel študirati zgodovino. Gospod ga je klical v duhovništvo in 8. januarja 1933 je vstopil v Misijonsko družbo lazaristov. Teologijo je dokončal v Ljubljani in bil 19. marca 1937 posvečen za duhovnika.

Ob novi maši je g. Časl zaprosil za misijone. Dve leti po novi maši je deloval na Kosovu v Kosovski Mitrovici in 15. julija 1939 odpotoval v Paris, od tam pa naprej v misijone na Kitajsko, kamor je prispel v začetku oktobra. V Tientsin je prispel 15. oktobra in nadaljeval pot v Peking, kjer se je prvi dve leti učil jezika.

Kot misijonar je deloval na dveh postojankah v težkih časih vojne, ko je delovala gverila. Stanje se je slabšalo z vmešavanjem Japonske in delovanjem komunistov, ki so končno prišli na oblast.

Po desetih letih prihoda na Kitajsko je bil premeščen na misijon na jugu države. Leta 1950 pa je kot tujec po določitih nove komunistične vlade moral pustiti deželo. Preko Cantona in Macaa in Hong-Konga je januarja 1951 prispel v Rim. Meseca junija je nadaljeval svojo pot v ZDA v Philadelphijo. Od leta 1952 do 1957 je bil kaplan v Torontu pri Mariji Pomagaj. Obiskoval je tudi rojake po Kanadi.

Leta 1957 so ga poslali v Montreal, kjer je bil 28. maja imenovan za kaplana na francoski župniji St-Louis-de-France s posebno misijo za dušnopastirsko delo med Slovenci.

Z gorečnostjo misijonarja je začel svoje novo poslanstvo med rojaki. Njegovo delo in sodelovanje rojakov je težilo k osnovanju samostojne župnije. To delo je uspešno potekalo. Za

ustanovitev župnije je bilo aprila 1962 ustanovljeno društvo *Association Slovene Catholic*, ter ima ustanovno listino v skladu z »Bishop's Act«, ki določa ustanavljanje župnije.

Oktobra leta 1963 je bila s Slovaško župnijo podpisana kupna pogodba za nakup njihove cerkve na križišču Marie Ann in St. Denis. 8. decembra 1963 je nadškof kardinal Leger podpisal imenovanje g. Časla za duhovnega skrbnika Slovencev in s 1. januarjem 1964 je župnija začela voditi knjige, registre porok in krstov.

Februarja 1965 se je g. Časl vrnil v Toronto, na njegovo mesto v Montreal je prišel g. Stanko Boljka. Po letu dni je odšel za župnika v Winnipeg, kjer je ostal do leta 1968, ko se je vrnil v Toronto k Mariji pomagaj in ostal pomočnik do leta 1995. Tega leta se je preselil k Brezmadežni v New Toronto in ostal v pomoč kot upokojeni duhovnik do leta 1999, ko se je preselil v Dom Lipa. Tu je 22. septembra 2008 obhajal stoti rojstni dan.

Nekdo je dejal, ko je imel v mislih g. Časla: »Kdor dolgo hodi, daleč pride. V letih svoje ga življenja je daleč prišel.«

Gospodar življenja ga je poklical k sebi v torek 7. julija 2009 in s pogrebno mašo smo se poslo-

vili od njega v cerkvi Brezmadežne 13. julija 2009. Somaševanje pogrebne maše je vodil in pridigal g. Pavle Novak, provincial slovenskih lazaristov s sedežem v Ljubljani.

Na začetku pogrebne maše so se od rajnega duhovnika g. Časla poslovili montrealški rojaki. Predstavnica je med drugim povedala: »Gospod Časl je ob dušnopastirskem delu pomagal novim emigrantom, jih obiskoval in spodbujal ter tako oblikoval skupnost, ki je doživela svoj veliki dan: nakup cerkve in ustanovitev župnije. Gospod Časl je bil mož globoke pobožnosti, molitve in sploh zavzetosti za vero. Povsem se je predal služenju vsem in vsakemu. Njegova modrost, vdana požrtvovalnost in delavnost župljanov se nadaljuje še danes v življenju župnije...«

Provincial g. Novak pa je poudaril: »Gospod Časl je živel preprosto. Rad je pomagal in razdajal še tisto malo, kar je imel ali sam potreboval. Ponižno je sprejemal vse, kar mu je bilo naloženo, pa verjetno mu marsikaj ni bilo všeč.

Vincencijeve sinove bi naj vodilo pet kreposti: preprostost, ponižnost, krotkost, zatajevanje in gorečnost za zveličanje duš. Pri g. Časlu je bila *gorečnost za zveličanje duš* najbolj opazna.

Redno se je pripravil na daritev svete maše. Z gorečnostjo dobrega pastirja je podeljeval zakramente, posebej še sveto spoved; obiskoval je bolne in ostarele, se z njimi pogovarjal, jih spodbujal delil tolažbo vere. Veliko je molil. Imel je izredno zaupanje v priprošnja Matere Božje in gojil otroško ljubezen do nje. Litanije so bile njegova vsakdanja molitev.

Gospoda Časla se morda ne bomo spominjali po kakšnih velikih dosežkih in uspehih, razen ustanovitve župnije v

Montrealu. Veliko časa je predsedel v spovednici. Bil je iskan spovednik. To ni majhna stvar. Kdor v zakramentu sprave okusi božje usmiljenje in ljubezen, se šele zaveda, kako pomemben je ta zakrament.

Današnje slovo od g. Časla naj bo zahvala Bogu za vse dobro, kar ga je lahko storil v svojem dolgem in pred Bogom bogatem duhovniškem življenju.«

*Zbral in pripravil:
Franc Letonja, C.M.*

ZAHVALA

V ponedeljek 27. julija je po hudi bolezni na svojem domu umrl naš dragi mož, oče in stari oče **Ludvik Ženko**, rojen leta 1937 na Brezjah pod Nanosom, v Sloveniji. V zaupanju v Božjo ljubezen je prestal življenjsko preizkušnjo. Upamo, da se že veseli plačila pri Bogu.

Hvaležni smo vsem prijateljem in dobrotnikom, ki so nam stali ob strani v teh težkih trenutkih. Srčna hvala vsem za obiske na domu (tudi sestri Kristini) ob bolezni moža.

Bog povrni gospodu V. Batiču za obiske na domu, podelitev svetih zakramentov ter za vsa pogrebna opravila in molitve.

Zahvala pevcem, organistu in vsem, ki so se od pokojnega Ludvika poslovili v pogrebem Zavodu, se udeležili pogrebne sv. maše in ga pospremili na kraj zemeljskega počitka. Bog povrni gospem, ki so pripravile pogrebščino, posebno Mariji Soršak in darovalcem peciva. Naj vam Bog stoterno povrne!

Dragi mož, ata in stari ata, počivaj v Božjem miru.

Žalujoci: žena Stanka, sin Mario, hčerki Marija in Bernarda z družinami ter sestre in sorodniki v Sloveniji in Kanadi.

ZAHVALA

30. junija 2009 je na domu v 58. letu starosti prenehalo biti zlato srce drage žene, matere, 'ome', tašče, hčerke in sestre **Ivanka Špringer-Špes**.

Rodila se je v mestu London (Ontario) v Kanadi. Družina se je kmalu preselila v Toronto, v župnijo Marije Pomagaj. Tam je sodelovala pri pevskem zboru in Marijini družbi. Kasneje se je družina preselila v župnijo Marije Brezmadežne, kjer se je Ivanka rada udeleževala različnih pobožnosti.

Do svoje upokojitve je bila učiteljica na katoliških šolah St. Clement's in St. Elizabeth's v Etobicoke.

Bog povrni g. Toniju Burji za obiske na domu, molitve v pogrebnem Zavodu, daritev pogrebne sv. maše in obrede na pokopališču. Hvala g. Tinetu Batiču in sestri Kristini za obiske. Hvala tudi vsem, ki ste jo obiskovali v bolnišnici ali doma. Hvala vsem, ki ste molili za njeno zdravje v tem za nas težkem času. Hvala nosilcem krste, bralcem, organistu, pevcem in ministrantom.

Hvala tudi ge. Mariji Soršak in njenim pomočnicam za pogrebščino. Hvala za pomoč v baru ter vsem ki ste darovali pecivo, cvetje in za svete maše.

Ivanka nam bo ostala v spominu po svojem vedrem in blagem značaju ter po svojem nasmehu bližnjim. Njeno zadnje slovo to potrjuje, kar nam je v veliko tolažbo.

Ivanka, zelo te pogrešamo! Počivaj v Božjem miru.

Žalujoci: mož Ciril, sin Tomaž, hčerka Tanja z možem Bradom, vnuk Jack, mama Ivanka Špringer, sestra Mary, sestri Cvetka in Helena z družinami, sorodniki v Kanadi, Ameriki in Sloveniji, posebno bratranec Slavko.

“Vemo namreč, da bo tisti, ki je obudil Gospoda Jezusa, tudi nas obudil z Jezusom in nas hkrati z vami postavil predse ... Zato ne omagujemo ...

Vemo namreč tole: če razpade naša zemeljska hiša, ki je le šotor, imamo v nebesih zgradbo od Boga, hišo, ki je niso naredile roke in je večna.” (Ap. Pavel: 2 Kor 4, 14. 16a.; 5, 1)

ZAHVALA

Po enem letu težke bolezni nas je na dan po prazniku Marijinega vnebovzjetja - velikem šmarnu, 16. avgusta 2009, v bolnici Credit Valley Hospital zapustil preljubi mož in oče **Jože Skrt.**

Iskrena zahvala s. Kristini in duhovnikom - g. V. Batiču in g. John Nosanu za obisk v bolnici, pogrebno sv. mašo in slovo na pokopališču Assumption.

Zahvaljujemo se dragim sorodnikom, ki so bili v žalostnih dneh z nami. Prav tako vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in pospremili našega Jožeta na kraj počitka. Hvala tudi pogrebnikom, ki so nosili krsto.

Zahvala g. Andreju Pahulje in moškemu zboru za lepo petje. Hvala darovalcem za sv. maše, cvetje, Dom Lipa in Cancer Society. Hvala ge. Soršak in drugim gospem za pripravo pogrebščine.

Dragi Jože, zelo si ljubil domačo slovensko zemljo. Naj ti bo sedaj kanadska zelja lahka. Počivaj v Gospodovem miru.

Žalujoci: žena Mary ter sinova Martin in Michael

Božja skrivnost

Nobena skrivnost ni, da Bog obstaja, o tem ni dvoma!

Nobena skrivnost ni, da je Bog dober;
v vseh pravičnih srcih se je to izkazalo.

Nobena skrivnost ni, da je Bog lep;
obdajajo ga vse rože sveta, morja in vrhovi.

Nobena skrivnost ni, da je Bog neskončen: pogledjmo le v vesolje!

Nobena skrivnost ni, da nam je Bog blizu:
opazujmo samo mlada človeka na poročnem potovanju,
dva prijatelja v pogovoru ali skrbno mater.

V čem je torej skrivnost?

Obstaja v tem: Bog je križani Bog, je Bog, ki se pusti ponižati,
je Bog, ki se je ubogim razodel, ki mi je umil noge.

Bog je Jezus iz Nareta.

Carlos Caretto

Za dobro voljo

- Pogoj za obisk Benetk je, da znate plavati.

- Včeraj sem pretekel skoraj dva kilometra, da bi preprečil pretep.

- Pa ti je uspelo?

- Uspelo. Jože me ni dohitel.

- • -

- Koliko sadja na leto pa rodi tale hruška?

- Če je dobra letina, trideset kilogramov orehov.

- • -

- Ko se poročiš, šele spoznaš, kaj je sreča.

- Kaj res?

- Da, da. Človek začne ceniti stvari šele takrat, ko jih izgubi.

- • -

"Ni pošteno, da mi toliko računate za striženje las, ko pa jih imam tako malo", se pritožuje plešasti mož pri brivcu.

"To je plačilo za iskanje."

- • -

- Z ženskami nimam sreče.

- Zakaj?

- Prva mi je ušla in potem sem si poiskal drugo.

- Ja, kaj pa je z njo?

- Ta pa noče pobegniti.

- • -

- Ali ti žena čisti obleko?

- Da. Ampak samo žepe!

- Ali si sme moj sinček ogledati kravo? Veste, še nikoli je ni videl.

Volitve so zanesljiv način, da pridejo na oblast najslabši.

Modrec je človek, ki ve malo več kot drugi, ki ne vedo ničesar.

TRY HARD INDUSTRIAL SUPPLY CO. LTD.

1411 Courtneypark Drive, Mississauga, Ont., L5T 2E3
Tel.: (905) 565-8700 Fax: (905) 565-8018 Toll Free: 1-888-798-7533

Abrasives, Carbides, Digital Readouts, Fasteners, Hand Tools,
HSS Cutting Tools, Lubricants, Machine Tools Accessories, Power Tools,
Precision Measuring Instruments, Bandsaw Blades

Naša odlična zaloga bo ugodila vsaki vaši želji

Frank Ferko, President

Hours: 7 a.m. - 5:00 p.m. Mon. - Fri.

9 a.m. - Noon Sat.

Slovenski okulist se priporoča

Dr. Joseph Gasser, M.D., F.R.C.S. (C)

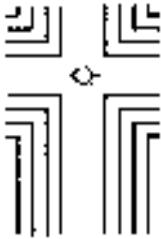
Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8

Tel.: (416) 750-8149

CATHOLIC CEMETERIES

ARCHDIOCESE OF TORONTO

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801

Christ the King, Markham (905) 471-0121

Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467

Mount Hope, Toronto (416) 483-4944

Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822

Resurrection, Whitby (905) 668-8912

DOM LIPA - Slovenski starostni dom smo zgradili za Slovence. Ste osameli in oslabeli? Potrebujete pomoč ali družbo rojakov? Obiščite nas zlasti ob torkih, ko imamo program za starejše. Morda se odločite, da se naselite v lepem in mirnem domu. Vsem pomoči potrebnim so vrata vedno odprta. Kličite (416) 621-3820.

52 Neilson Dr., Etobicoke, Ontario, M9C 1V7

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • July 2009

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$20.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Božja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

Slovenia
Credit Union

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7

Tel: (416)255-1742 Fax: (416)255-3871

TOLL FREE: 1-888-SCU-1742

611 Manning Ave., Toronto, Parish Hall

Tel: (416)531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia

Tel: (905)578-7511

HRANILNICA IN POSOJILNICA

VAM NUĐI VSE VRSTE BANČNIH USLUG

V pomoč članom in
Slovenski skupnosti.

Vabimo vas, da nas obiščete.

www.sloveniacu.ca

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

NAPREDNA, FINANČNO MOČNA USTANOVA, USMERJENA K ODLIČNOSTI

747 Browns Line
Etobicoke, Ontario
M8W 3V7
(416) 252-6527

611 Manning Ave.
Toronto, Ontario
M6G 2W1
(416) 532-4746

VLOGE

- Hranilne
- Vezane
- Čekovni račun
- Maximizer

INVESTICIJE

- RRSPs/RRIFs
- Delnice
- Mutual Funds
- RESPs

POSOJILA

- Osebna
- Hipotečna
- Gradbena
- Line of credit

ZAVAROVANJE

- Za potovanje
- Hiše/Avtomobile
- Posojila
- Hranilne vloge

DRUGE USLUGE

- MasterCard
- Online Banking
- Menjava SUS
- Bančni avtomat (ATM)

Website: www.krek.ca